

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CCCXCI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

lib. 6. Feli. in d. c. nullus. nu. 7. Ias. in l. admonendi. in lectu. nu. 89. & in repe. nu. 69. ff. de iure iur. & ibi Cur. nu. 157. Rom. nu. 56. Petrus de Protonariis nu. 76. Cato Sacchus nu. 55. Mar. Ant. Blan. in tract. de indicis & tortura, nu. 285. Bartho. Socin. in regu. 163. in 2. fallen. Steph. Bertrandus in consi. 115. numero. 31. vol. 2. secundæ impres. Deci. in consi. 410. nu. 30. Ioan. de Amic. in consi. 7. nu. 12. & in consi. 36. nu. 5.

6. Sexto limita, nisi iste talis aufugit propter seuitiam iudicis. Ita tenet Lucas de Penna in l. si coloni. C. de agrico. & censib. lib. 11. pro qua opinione facit text. in l. quis sit fugitiuus, in princ. vers. ite ne tam quidē qui a pretere cui in disciplinam traditus esset fugisset. & in vers. sicuti ne eum quidem qui in dominum animaduerte. ff. de edil. edict. & ibi Cæp. nu. 6. Ioan. Igneus in l. lege Cornelia. nume. 55. ff. ad Syllania. Io. de Amicis in consi. 7. numero 19. facit q̄ supra dixi in regu. 303. in limita. 3. Paulus Grillandus in tracta. de relaxatione carceratorum, in Rubri. de fuga incarcerati, nume. 10.

7. Limita septimo habere locum, quando cunque aliquis aufugit ante accusationem vel inquisitionem contra eum factam, secus tamen est si fugit post accusationem, nam tunc hæc regula non habet locū, quia cuiuslibet est licitum redimere sanguinem suum. Ita tenet Bar. in l. j. de bonis eor. nu. 1. vbi dicit, q̄ quando aliquis est accusatus de crimine capitali, si aufugit, non est presumptio contra eum, requiritur Feli. in d. c. nullus, nu. 6. Ang. Are. in tracta. malefactorum, in verbo, quod fama publica, nu. 46. Methg. in sing. 146. Bartho. Socin. in regu. 164. in 1. limitatione, & ita expresse dixi supra in regu. 107. in 1. limitatione. Et vltra ibi allegata hanc opinionem tenet Hippoly. in practica. in d. §. diligenter, nu. 41. & in cōs. 49. nu. 17. & in singu. 119. & 497. Ias. in lectura l. admonendi, numero 89. & ibi Curtius in repe. nu. 160. & 178. Marcus Antonius Blancus in tract. de indicis & tortura, numero 281. Ioan. Corasius in repe. l. admonendi, numero 79. Pro qua opinione est text. in c. si iudex, de pace tenenda & eius violatoribus, ibi, qui si de sua diffidius sit innocentia, in vlibus seu. & in l. si. in §. fraudis ibi, metu imminentis accusatoris. ff. de bonis damna. & in Authen. de exhibendis reis, in §. si vero etiam, in vers. penes sui accusatorem per suam factum, colla. 5. Montal. in glo. l. 1. titu. 29. parte. 7. pro qua opinione est text. in l. 130. in ll. styli. Quæ limitatio latius declaratur in regula sequenti.

REGVLA CCCXCI.

FUGA post accusationem non facit iudicium ad torturam.
Hanc regulam ponit Barto. in l. 1. numero. . de bonis eorum, quod expresse & plene comprobauit in precedenti regula, in finali limitatione.

Amplia

D. Petri Duhen.

- 1 Amplia primo habere locum, etiam si post libellum, vel accusationem, seu inquisitionem comminaram, licet nondum factam; au fugisset, quia tunc iustus fuisset timor fugiendi, & iuste debuit timore comminationem. Per tex. in l. miles, in §. focer. ff. de adulteris, ibi, sed accusatione parente, & probationibus insistente ac immutante, & ita expresse per illum text. tenet Romanus in l. leg. Cornelia, numero secundo. ff. ad Syllam. & ibi Ioann. Igneus numero 15. facit etiam tex. in l. edicto, in §. stat. ff. de iure fisc. Hanc opinionem sequitur Angel. Aretin. in tracta. maleficiorum, in verba quod fama publica, numero 46. Decius in consil. 314. numero tertio. Ioan. de Amicis in consil. 121. numero 3. Ioann. Coralius in l. admonendi, numero 89. & ibi Curt. numero 160. Petrus de Probationibus, numero 80. Cato Sacchus numero 58. Marchus Ant. Blancas in tracta. de iudiciis & tortura, numero 282. docto. supra allegati in regu. 390. in §. limita.
- 1 Limita primo, quando alia iudicia seu suspensiones laborant contra fugientem, quia tunc etiam in fuga facta post accusationem, facit contra eum maximum iudicium & suspensionem. arg. tex. in l. C. qui numero tutelaram se excus. Ita expresse illum text. tenet Romanus in d. l. lege Cornelia, in fine Socin. in regul. 152. in secunda limitatione. Ioan. de Amicis in consil. 17. numero 7. Ioan. Coralius in d. l. admonendi, numero 79. & ibi Petrus de Ptolom. numero 77. Curtius in dicto numero 160. Ioan. Igneus in d. l. lege Cornelia, numero 13. in fine.
- 2 Limita secundo, quandoque delictum erat capitale ex quo aut debebat occidi, aut membris mutilari, secus si esset imposita poena pecuniaria. Ita expresse sentit Barto. in d. l. j. de bonis eorum & doctor. supra allegati. & ita expresse tenet Soci. in dicta reg. 103. in 3. limitatione, Ioan. de Amicis in consil. 7. numero 11. & in consil. 86. numero 4.
- 3 Tercio limita, nisi post accusationem de eo institutam fractis carceribus aufugiat, quia tunc contra eum ut de crimine confessum proceditur. Notatur in l. in eos. & in l. ff. de custodia reorum, & ita expresse tenet Socin. in regul. 162. in 3. limitatione. Decius in consilio 234. numero 3. Petrus de Ptolomæis in repetit. l. admonendi, numero 77.
- 4 Quarto limita, nisi post accusationem quis esset relaxatus a carcere sub fideiussoribus, & pendente accusatione aufugisset, nam tunc talis fuga etiam post accusationem facit eum haberi pro confesso. Ita probat tex. in l. 3. in fine, titu. §. libro 2. fori. & in l. 9. in l. 1. lib. 3. ordina.

REGVLA CCCXCII.

FUGA que fit ex carceribus, facit fugientem haberi pro confesso. Hanc regulam probat tex. in l. in eos. ff. de custodia, & exhibitio reo.